

Szent Jobb Lator

Az élet változásai / váltásai

A változás azt mutatja, hogy tud fejlődni az ember, és van önismerete, ön-vizsgálata. Belátja a változtatás szükségességét, és meg is teszi az ehhez kellő lépéseket. Azaz tapasztalatokat szerez, amiből tanulhat és ezáltal cselekedhet. Ám fontos megtalálni a helyes mértéket, értékrendet, ami persze nem mindig könnyű, mert sok minden lehet befolyásoló tényező. Viszont érdemes figyelembe venni azt is, hogy nem minden rossz, ami régi, és az új sem jelent feltétlen jót is. Még az az érdekes fordulat is előállhat, hogy a valamikor rossznak tűnő dolog idővel jóvá válik, viszont, amikor kiderül, hogy az egykor helyesnek gondolt tett mégsem volt a legjobb megoldás. Tehát időnként nehéz eldönteni, mi mikor jó vagy rossz, és néha nem tudunk vagy szükségből lehetetlen harmadik utat választani. Gyakran felmerül, mi a lényeges: eszünk szerint (érdekből) reálisan vagy lélekből „irracionálisan” döntsünk. Talán a legjobb, még ha fájdalmas is lehet, a lelkiismeret szerinti cselekvés, mert így a tévedésünkben is emberibbek lehetünk. Ne felejtjük el, hogy fontos az életben a magabiztosság, ám ne érezzük magunkat soha tévedhetetlennek, mert akkor tévútra tévedünk, így hazudva magunknak a bölcsesség helyett az ostobaság hibájába eshetünk.

Érdemes foglalkozni az élet – a keresztény lét két valószínűleg legfontosabb változásáról, amelyek szerintem a megváltás és a megtérés. Már csak azért is, mert mindkét változás origója Jézus.

Előbb néhány alapgondolatom: I. Isten teremtése jó, és nem a bűn csírájával alkotta az embert. Viszont Isten minden embernek saját egyéniséget és szabad akaratot adott, így meghagyta az embernek a lehetőséget a saját döntésre, még a helytelen választására is. A Biblia sem mondja ki kereken, hogy eleve rossz az ember, és gondtalan lesz az élete. II. Szerintem mindenkinek van valamilyen hite, még ha nem is fogad el semmilyen vallási intézményes formát sem. Egyébként a vallásos hitben élés sem zárja ki sajnos, hogy egy hívő ember vétkezzen és büntetést kövessen el. Egy vallás és Isten nélkül élő ember is élhet morálisan jól, teljes és jó életet, ha tiszta lelkiismeret szerint EMBER-ként él.

Számomra a jézusi megváltás és a Jézushoz való megtérés, egyaránt isteni lehetőséget jelent. Jézus nem szó szerint tünteti el az elkövetett bűnömet, hanem biztosít arról, hogy szeret még a bűnöm ellenére is - még Káin is a saját érdekében, védelmében és emlékeztetőnek kapja a pecsétjét Istentől -, mert tudja, hogy az ember változhat. Ha akar! Viszont bűn büntetés, következmény nélkül nem maradhat, mert az „pejoratív búcsúcédulához” vezethet, azaz vétkezhetek, mert úgyis bocsánatot nyerek, de így nem érezhető meg igazán a bűn súlya. A valódi megváltásnak rögzös, de tisztítóbb az útja. A jézusi megváltás, az isteni segítő kéz elfogadása mely erőt, hitet, biztonságot ad, hogy le tudjuk vedleni gyarlóságainkat, gyengeségeinket, félelmeinket, hogy megváltozhassunk testileg-lelkileg egyaránt. A jézusi megváltó gyógyításhoz szükséges a hit és a belső igényünk, az akarat a változáshoz. A megtérés pedig lehetőség megtalálni a jézusi utat, és azon maradni, mert már tudjuk, hogy a helyes úton haladunk.

Pásztor József

Áprilisi imaszándékunk:

Feltámadt Urunk!

A húsvét valósága ragyogja be életünk minden sötét zugát! Az élet, halál fölötti győzelme legyen reményiségünk legnehezebb óráinkban! Amikor azt érezzük, senkik vagyunk, vesztesek, vagy megbocsáthatatlan, amit tettünk, két karoddal átölelsz. Te szereted gyengeségünket, kicsinységünket, és nekünk akarsz adni húsvéti örömhíradet, a szeretet győzelmét.

A változtatás felismerése!

Az életben vannak olyan választó pillanatok, amikor elgondolkodunk rajta, eddig mit kezdtem az életemmel, milyen dolgokkal tevékenységekkel töltöttem az időmet, és hogy a jövőben mivel, hogyan szeretném folytatni.

Számomra a legnagyobb felismerés az volt, amikor bekerültem a börtönbe, hogy próbáljam ezt az időt hasznosan tölteni, a saját magam képzésére, építésére fordítani, és ne épüljek le szellemileg.

Bátran mondhatom, sikerült! Hozzá kell tennem, ez Isten segítségével, gondviselése nélkül nem sikerült volna, amit akkor még nem tudtam. Mára már egy szakmákkal rendelkező, Istent szerető férfivá váltam. Ám, ehhez, hogy ki tudjam ezt mondani, az kellett, végre belássam Isten nélkül semmi vagyok! Elérhetek bizonyos dolgokat saját magam erőfeszítésével is, de az nem lesz áldás alatt, annak nem lesz hosszú távon gyümölcse, értéke.

Elfogadtam, egyedül Ő tud nekem segíteni, nekem csak az első lépést kellett megtennem egyedül, hogy rálépjek arra a bizonyos keskeny ösvényre és térjek meg, persze tiszta szívből, hittel, onnantól kezdve Ő a segítségemre lesz mindenben.

Amióta elfogadtam Istent személyes megváltómnak, azóta érzem, egyre erősebb lettem lelkiileg, így eljutottam oda, hogy elfogadjam magamat, azáltal sokkal jobban el tudok fogadni másokat is. Megtanultam imádkozni, és nem kényszerből, hanem szeretetből.

Igy megtanultam megbocsátani, valamint bocsánatot kérni is az emberektől, ami nagyon jó situációkat, kapcsolatokat eredményezett.

Az imádkozás elkezdése nagy változást hozott az életemre, mert a családomban lehet, hogy én vagyok az első személy, aki közbenjáró a családomért az Úrnál, aki

megsegíti, gondot visel rájuk, azokra, akiket szeretek.

Az imáimnak köszönhetően hiszem és vallom, hogy a tesómat a rákbetegségből már kétszer is meggyógyította a jó Isten, sőt még a kisfiát is, aki 5 éves volt, megvédte, megóvta egy súlyos sérüléstől, amikor beleesett egy üvegtáblába, és egy karcolással megsúszta.

Ezek a csodák még jobban megerősítettek a hitemben, abban, hogy igenis az imáinknak hatalmas ereje és felelősége van.

A legnagyobb változást is az imáimnak, és Istennek köszönhetem, hiszen évekig kértem az Urat, hogy adjon egy olyan személyt az életembe, aki hívő és akivel tudok Istenről, a hitemről is beszélni, levelezni. Istennek hála, mostanra már egy éve megkaptam a levelezőtársam, aki által szinte megduplázta a mi mennyei Atyánk az Ő áldásait az én életemben, életemre. Rengeteget tanulok tőle, megerősít amikor elgyengülök, sokkal többet olvasom, tanulmányozom az Igét.

Megerősödtem még jobban, olyannyira, hogy boldog tudok lenni, tudok igazán örülni, nevetni, kiegyensúlyozottnak érzem magam, és napról-napra tapasztalom az Úr áldásait, jelenlétét.

Megerősített a szolgálatában, eddig is szerettem a dicsőítést, most már rendesen vágyom arra, hogy dicsőítsem az Urat, és lehetek bárhol, én bátran dicsőítem az Urat, akár a folyóson reggelente, akár a munkahelyemen, akárhol, hiszen Istennél nem a hely számít, hanem az odaadó, áldozatos szív.

Engedjétek meg, hogy még egy változást megosszak veletek!

Amikor elkezdtem járni gyülibe, Istentiszteletre, akkor eleinte eldugtam a bibliámat, sőt volt, nem is vittem, hogy ne lássák nálam, és hogyha megkérdezték hová megyek, azt mondtam: csak a kultúrba. Mára már dicsőítve, ke-

zemben a bibliámmal járok Istentiszteletre, és hogyha kérdezik hová mész, akkor én bátran mondom, hogy gyülibe és már alig vártam, hogy mehessek! Gyere te is, meglátod jól fogod magad érezni! Biztos tetszeni fog, ha pedig nem, akkor is te legalább megpróbáltad!

Mára már 40-50 ember előtt dicsőítjük az Urat teljes szívből.

Valamint a családomat is próbálom az Úr elé vezetni, ami nagyon nagy boldogságot jelent számomra.

Drága testvérem az Úrban, hogyha a leveleket olvasod, akkor az azt jelenti, hogy remélhetőleg már ráléptél a változás útjára, már csak annyit kell tenned, engedd, hogy az Úr beköltözzön a szívedbe. Nekem itt van a szívémben, és azóta teljesen megváltozott az életem, a gondolkodásom pozitív irányba!

Nekem sikerült, neked is fog, csak próbáld meg, nem fogsz csalódn!

Isten áldjon meg az Ő hatalmas szeretetével és gondviselésével!

Görcsi Norbert

Hogyan tudok változtatni magamon pozitív irányba?

Úgy gondolom, nem feltétlenül az a kérdés, hogy hogyan tudok változtatni magamon pozitív irányba, sokkal inkább azt a kérdést tenném fel, hogy kell-e és ha kell, akarok-e változtatni magamon.

A megfelelő válaszom az, kell és akarok is változtatni mert ha nem teszem, akkor előbb-utóbb az lesz a vége, hogy békétlenség és viszálykodás fogja a mindennapjaimat kitölteni, ami igen káros mind a környezetemre, mind pedig az egészségemre.

Tudom magamról azt, hogy lobbanékony természetű ember vagyok és ez is azon dolgok közé tartozik, amiken változtatni kell és akarok is. Hosszú távon nem lesz egészséges ez a mostani állapot, viszont az a jó ebben az egészben, erre saját magamtól jöttem rá, nem úgy kellett szembesülnöm ezzel a hibámmal, hogy konfliktushelyzet kapcsán megbántottam volna valamelyik környezetemben élő embertársamat. Felmerülhet itt az a kérdés, hogy hogyan, miként szembesültem ezzel a hibámmal? Nagyon egyszerű válasz van erre. Belső

vizsgálatot tartottam, megvizsgáltam magamat, kerestem magamban az esetlegesen előforduló hibákat és lássunk csodát, rövid keresés után máris rátaláltam egyre a sok közül. Sajnos eleve úgy születünk meg, hogy tele vagyunk hibákkal. Ezzel a születésünkkel nem tudunk mit kezdeni, ugyanis nem vagyunk tisztában ezzel, életünk jóval későbbi szakaszában szembesülünk a bennünk rejlő, lakozó hibáinkkal, különböző élethelyzetek alkalmával.

Pár mondat a saját tapasztalt hibámról.

Számtalan alkalommal kerültem olyan helyzetbe, hogy bizonyos emberrel, emberekkel nem egyezett a nézetünk. Önmagában ez még nem is volt baj, a baj ott kezdődött, hiába tudtam azt, konkrétan a másik félnek van igazsága, mégis kötöttem az ebet a karóhoz, nem engedtem a kettőből, mindenféleképpen azon voltam, hogy ha törik, ha szakad a végén az legyen, ami az én elképzelésem és nekem legyen igazam. Ma már tisztában vagyok azzal, helytelen volt ez a viselkedésem, de sajnos túl gyenge voltam ahhoz, hogy a

Sátánnal szembe szálljak. Viszont hét éve más a helyzet, már nem vagyok gyenge ehhez, mert 2017-ben elindultam egy új úton, a megtérés útján, így a Jó Isten segítségével és a Szentlélek által szembe tudok szállni a Sátánnal, sőt úgy gondolom, hogy le is tudom győzni őt! Ha nem így lenne, nem lennék képes arra, hogy bocsánatot kérjek azoktól, akiket esetlegesen megbántok. Régen sajnos tudatosan, szándékosan bántottam meg másokat, ellenben ma már arra törekszem, hogy ez ne forduljon elő. Sokkal jobb szeretetben, békességben élni egymással, mintsem harcban és viszálykodásban! Azt tanultam, nem az egészséges ember fordul orvoshoz, hanem a beteg ember, ugyanis neki van szüksége orvosra nem az egészségesnek! Én orvoshoz fordultam, a Jó Istenhez! Ő segített a gyógyulásomban! Szívemből kívánom, hogy ez másnak is sikerüljön, aki felismeri a saját hibáit!

Isten áldjon mindenkit!

Üdvözlettel: Vörös Csaba

♥	1	2	4	6	10	1	2	15	♥
					8		13		
M1									A
3					4				
					9				
5						6			
						14			
♥	7			8		9		10	
	M2			7		11		16	
11		3	12					13	
			5						
14								15	
								18	
16						17			19
						12			
18									
♥	Á								

VÍZSZINTES:

1. jód vegyjele
2. fluor vegyjele

3. Szűcs ..., illusztrátor

4. utcára tekint
5. növény, latin neve: Tilia

6. szópótlék

7. Manchester United

8. kör közepe!

9. osztrák autójel

10. részben tilos!

11. amper jele

12. 'hosszában, mentén', angolul

13. spanyol autójel

14. páratartalom, angolul

15. idő jele

16. Lázár Ervin nyula

17. Nemzetközi Euch. Kongresszus angol rövidítése

18. amerikai énekesnő a művésznevének FÜGGŐLEGES:

1. virágporgyűjtő rovar
2. holland sajtóváros
3. hatalommal áll fölötte

4. keleti vallási tanító

5. előtag: 'egyedüli', 'egy-'

6. testrészt

7. arab eredetű, gendersemleges név

8. névelő

9. felszín alatti állatrettek

10. ritka női név

11. néma mozi!

12. erbium vegyjele

13. római hatos

14. John Henry ..., ausztrál dalszerző

15. elefánt, gyermeknyelven

16. 'jőjj', másként

17. 'figyeli', másként

18. bálna

19. párosan nyílt

Egy rózsafüzér története

Egy húsvét utáni időszakban ellátogattunk a Mátraverebély-Szentkút kegyhelyre. Mi családdal és pár rokonnal érkeztünk oda. Mikor odaértünk kilenc óra lehetett. Három autóval utaztunk, leparkoltunk és olyan helyet kerestünk, ahol a kisgyermekek is tudtak játszani. Miután mindent elrendeztünk, az autó körül páran ott maradtak a gyermekekkel, a többiek elindultak széjjel nézni. Az árusok kezdtek kirakodni, a pavilonok még zárva voltak, de tudtuk, hogy a tulajdonos már ott van.

A kegyhely utcáin plakátképek emlékeztettek Jézus keresztúti állomásaira. A hangulat még szomorú volt, ám a templom ajtaja kitérve és várták a bemenőket a Szentmisére. „Az Úr feltámadott, örvendjünk!” Egy ilyen feliratú szalagot feszített ki két templomi kisegítő. Gyorsan megtelt az utca, szinte percek alatt nyüzsgés volt mindenhol, páran az ajándékokat válogatták, a többség határozott léptekkel ment a templom irányába. Kisebbségi csoportok egy-egy vezetővel a hegyek felé mentek, ahol a csodás forrásokról és Szent Lászlóról beszéltek. Mi is egy ilyen csoporttal mentünk. Miután hamar visszaértünk a Szentmise közepe táján bementünk a templomba, szinte tele volt, már a padok mögött is legalább százan álltak. Nagyon megható volt és bántam, hogy a csoportot választottam.

A mise végén újra megtelt az utca, a tér, minden pad el volt foglalva, megpihentek-beszélgettek, régi ismerősökkel találkoztak. Megfigyeltem: már az arcok ragyogtak, és mosolyogtak egymásra.

Mi is elmentünk ajándékot vásárolni. Annyi sok szentkép volt, alig tudtam közöttük választani. Én szerettem az ajándék átadását az idősebb rokonaimnak, hiszen nagy tisztelői va-

gyunk a Szűzanyának és Jézus Krisztusnak. Így választottunk ajándékot. Az eladó kínált egy könyvet kb. 20x30 cm nagyságú, ami tele volt szentképekkel Jézusról és Máriáról, és egy hasonlót, amire az volt ráírva: „Keresztút”. Kifizettem mindent, amit választottunk. Emlékszem húszezressel fizettem és kb. 7-8 ezret kellett volna visszakapnom. Egy mézeskalácsosnál észrevettem, hogy az előző helyen a húszezrest is visszaadták. Fizettem és visszamentem az előző üzletbe és visszaadtam a pénzt. A tulajdonos megköszönte, és elmondta, csak reménykedni tudott, hogy visszamegyek, mert sokan voltak a vásárlók és nem tudott szólni. Elkészöntünk. Az ajtóban egy nénivel találkoztam, aki az unokájával tért a bolt elé, és megkért, hogy egy percre maradjak az unokája kiskocsija mellett, míg egy bizonyos képet vásárolok. A kép amit választott, a „Jézus szíve” kép volt. De nem találta a tárcáját, így kifizettem helyette. Az unokájának adtam egy mézeskalács rózsafüzért és elkészöntünk. Visszatértünk az autóhoz, kicsit megpihentünk, majd gyertyát vettünk a Szűzanya tiszteletére.

Elindultunk a kegyhely irányába, amikor egy idős sovány bácsi egy bőröndöt cipelt a kavicsos úton, nem tudta húzni, vinni pedig nem bírta, amikor mellé értem, megkérdeztem: Segíthetek-e? - és én vittem a bőröndöt. Bevallom nekem is nehéz volt a fogása végett, pedig több fizikai munkát végeztem. Elvittem oda ahová szeretne volna és elkészöntünk. Csak később derült ki, hogy értékes könyveket vitt a templom számára. Társaim fölmentek a Mária kegyhelyhez a gyertyákkal, én lent maradtam a pihenő padoknál. Leültem és csak néztem a tömeg vonulását oda és vissza is. Odafelé aggódás, visszafelé megkönnyebbülés

látszott rajtuk. A padon ültem, bontottam egy Colát de a nyitófüle leesett. Közben felvettem, észrevettem, hogy a földön van egy színes Szentolvasó. Felvettem azt is. Pár padon ülőtől érdeklődtem, látta-e valaki, hogy ki ült ott a padon előttem? De nem tudta megmondani senki. Így eltettem.

Míg a padon üldögéltem nézgettem a könyvet a Keresztútról. Az állomások részletei le voltak írva és képekkel is illusztrálták Jézus szenvedéstörténetét.

Bevallom akkor még nem volt erős hitem. Én láttam a filmet Jézus életéről, már akkor is mérges voltam a rendezőre, hogyan tud ennyi szenvedés átélését írni egy olyan emberre, aki csak jót tett mindenkivel.

Most pedig ugyanezt látom a könyvemben. A képeket néztem és észrevettem, hogy ugyanazok a képek voltak kiragasztva az út mentén, állomások jeléül. Olvasgattam a főcímekeket amikor elhaladtam mellettem a néni az unokájával, majd a bácsi a bőrönddel. Megköszönte a segítséget, ezekkel a szavakkal: „Köszönöm, hogy vitted helyettem a keresztet.” Én nem értettem, hiszen a bőröndjét vittem. Majd az V. állomáshoz lapoztam ahol Jézusnak egy Cirénei Simon segített vinni a keresztet. Ekkor értettem meg az öreg szavait. „Más terhét vinni”. Hirtelen valami fura érzés öntött el, azonban nem tudtam mi is az. A családtagjaim lassan visszaértek és elindultunk az autó irányába. Az út szélén még láttuk a képeket, és én a frissen olvasott információkból elmondtam mit jelent a kép és az állomás, a többiek bólogattak, volt, aki jobban tudta mint én.

Pakolászás közben az általam vásárolt rózsafüzért felhelyeztem az autó belső tükréhez, és kértük: óvjon meg minden bajtól, különösen, ha úton vagyunk. Mielőtt hazaindultunk észrevettem, az autó melletti fára Jézus szenvedésének

az V. állomása volt felragasztva. Már bátrabban néztem rá, mert megértettem mit jelent az a kép története. A talált rózsafüzért a tárcámba tettem. Pár napig magamnál hordtam, amikor pár ismerősöm ment a templomba, megmutattam néhány idősebb embernek, nem látták-e valaki kezében, de „nem”, ez volt a válasz. De olyat is mondtak: Ez egy különleges, egyedi készítésű, sokat imádkoztak vele. A falu központi téren volt egy virágoskoszorús bódé. Éva néni volt a tulajdonosa. Otthagytam nála egy hónapig, hátha valaki megismeri vagy keresi. Nem jelentkezett érte senki, így visszakaptam és az autóm belső tükrére tettem a másik mellé. 6-7 hónap elteltével egy másik faluban volt munkamegbeszélés, ahol egy bolt előtt kellett találkozunk. A boltból egy pénztáros hölgy kijött és megállt az autó előtt és nézte az autót. Mivel az autó terepszínű volt, olyan, mint az erdészeké, azt gondoltam nála kell érdeklődnöm. De meglepetésemre a „rózsafüzér” érdekelte. Megkérdezte: Hogyan került hozzám? Én elmondtam részletesen és hozzátettem, ha ismeri a tulajdonosát, átadom és vigye el neki. Ő mondta, hogy az lenne a jó, ha én adnám vissza. Ő telefonált valakinek. Elkísért egy nénihez, aki a boltos lánynak az anyukája volt. Kezemből a Szentolvasóval léptem be a házba, a néni várt bennünket egy bot volt a kezében, de állt stabilan. A lányának ez azért volt meglepő, mert kb. öt hónapja nem tudott lábra állni, csak rövid időre. Átadtam neki a rózsafüzért, és elmondtam a történetét, amíg nálam volt. A néni is elmondta: rákos betegségben volt 13 éves korától, és a Szentkútnál talált egy rózsafüzért, amivel imádkozott. Csodás módon meggyógyult és hálája jeléül értékes ékkövel és fehér arannyal díszítette. Ezért felajánlott egy nagyobb összeget, amiért visszavitettem a gyógyító kegytárgyát. Természetesen nem fogadtam el semmit. A

néni kedvesen megsimította az arcom, és ugyanaz az érzés volt bennem, mint akkor ott a padon, ahol megtaláltam.

A néni áldást mondott rám és a családra, és megígértette, hogy meglátogatom néha. Közben nyílt az ajtó és a boltos lány férje jött be, és mondta, hogy nem jött el akivel találkozni kellett volna. Nekem ismerős volt a férfi, és a beszélgetés után kiderült, vele kellett volna találkoznom. Az ismeretségünk a szentkúti szentképes pavilonban kezdődött, ő volt az eladó. Több mint négy évig dolgoztunk együtt. A néni is meglátogattam sűrűn. Az idős bácsi sírjára is vittem virágot és mécesest.

Számomra az a 2002-es húsvéti ünnep hozta el a nagy változást. Előtte úgy voltam, ha találtam valamit, simán zsebre vágtam és nem érdekelt, hogy kié volt, vagy kereste-e valaki. Gondolataim megegyeztek az „Indul a bakterház” című filmben szereplő Bendegúzéval: „Én most becsületes megtaláló vagyok, akkor sem adnám vissza, ha két mankóval jönne elébem!”

De ez azon a helyen megváltozott. Nem gondolkodtam a pénz visszaadásán, a néni és az unokája

segítségén, az öregember bőröndcipelésén és a Szentolvasó visszaadásán. Nem is az én tisztelem indított erre, hanem láttam másokat imádkozni és tisztelni a Szűzanyát.

Egyszer kértem egy rózsafüzért egy autókereskedőtől, és azt mondta: menjek el egy kegyhelyre, és ott vásároljak egyet, ami személyesen az enyém lesz és rám vigyáz. Ez csengett a fülemben amikor vásároltam és találtam egyet.

Amikor útközben a munkahely felé tartottunk, egyszer kilazult a kötél és pár kerti szerszámot elhagytunk. Már csak a munkahelyen vettük észre a hiányt. Mivel földúton mentünk, gondoltam visszamegyek, hátha más nem járt arra. De nem találtam meg. Elszomorodtam és a pótlásán gondolkodtam, amikor az első háznál a falu szélén megláttam egy papírtáblát: „Ha a szerszámot keresed csengess be!”. Megörültem, szinte minden gondom megoldódott. Megbeszéltük a részleteket és átadta a szerszámokat, hálám jeléül finom egri bort vittem neki. Mikor visszaértem a szerszámokkal, akkor értettem meg mit érezhetett az a néni, aki a rózsafüzért veszítette el.

Többször olvastam az Újszövetséget, és a Lk 15,8-10-ben található igeszakasz nagyon tetszett: „*Egy asszony az egész házat tüvé tette, hogy megtalálja az elveszett drahmát. Mikor megtalálta, annyira boldog volt, hogy összehívta a barátnőit és szomszédasszonyait, hogy örüljenek vele*”. Jézus elmagyarázta, hogy a megtalált érme a megtérő bűnöst jelképezi. Akkor még nem voltam biztos benne, hogy én lennék az a megtérő bűnös, de tudom, hogy minden elveszett tárgy valakihez tartozott és hiányzik neki. Ha én nem is tudom, hogy kié volt, de Isten tudja, és alkalmat ad, hogy vissza lehessen adni.

Amióta börtönben vagyok 15 éve, mélyebben tanulmányozom a Szentírást, rendszeresen járok Szentmisére és próbálok megérteni Jézus üzeneteit.

A Mécses Szeretetszolgálat nagy segítségemre van ebben,

különösen a levelezőtársam. Az ő hite a kedvessége és a vidámsága iránymutató számomra, hogy nekem is ilyenné kell válnom, és megtalálom az örökké szerető Jézus Krisztust.

Megélni egy példázatot szerintem lehet tudatos vagy lehet a véletlen műve. Velem az utóbbi történt. Ma már meg sem fordul

na a fejemben az, ami régen megtörtént, vagyis nem visszadni a más tulajdonát.

Amióta a levelezőtársammal tartom a kapcsolatot, egyre több olyan isteni jel-csoda jut eszembe, amire csak a megtérésem után ébredtem rá. Ez isteni jel volt, amit akkor nem értettem.

Hálát adok az Úrnak minden

segítségért, amit mások által küldött, és a levelezőtársamnak, aki Isten útjára segített lépnem.

„*Mondom nektek, így fognak örülni az Isten angyalai egyetlen megtérő bűnösnek.*” (LK 15,10)

Isten áldjon meg minden olvasót, és a Szűzanya segítsen minden segítségre szoruló embert.

B. László

Változás

Életkorunk előrehaladtával egyre többször érezzük, hogy semmi sem állandó körülöttünk.

Visszagondolva a gyermekkori éveimre, egy kicsiny házban laktunk, gyönyörű nagy kerttel. Tudatosan, éveken keresztül készültünk egy nagy változtatásra, a jobb és kényelmesebb élet reményében, egy jóval nagyobb ház építésére. Ahhoz, hogy felépüljön az új hajlékunk, nagyon sok változásnak kellett történni körülöttünk, és olyan dologoktól megválnunk, amelyek útjában voltak terveink megvalósításának. Mindenekelőtt a régi kicsiny háztól vettünk búcsút, ahol a gyermekkoromat töltöttem. Bevallom fájt a szívem, amikor a romjai előtt megálltam. Ezen kívül fel kellett áldoznunk még a szép kertet, benne a sok-sok szőlőlugast, a gyümölcsfákat, melyek éveken keresztül megajándékoztak a finom termésükkel, így adva hálát a gondozásukért, és a rózsabokrokat, amelyek egész nyáron illatoztak. Tettük ezt pedig azért, hogy elinduljunk a változás útján, melynek végére érve beköltözhetünk majd a megálmodott otthonunkba. Amikor szétzúzták a kis házunkat, mintha a gyermekkorom emléke is a romok alá került volna. Ez nagy

szomorúsággal töltött el, még akkor is, ha az emlékek között több olyan is fellelhető volt, amelyeknek tényleg a romok alatt volt a helye. Az egyik nap még volt házunk, másnap pedig egy idegen házikóban hajtottuk álomra a fejünket. Mintha egyik napról a másikra hajléktalanná váltunk volna. Az építkezés alatt egy kedves ismerősünk felajánlotta, hogy lakjunk az üresen álló kicsiny házában. Ez egy nagyon nehéz időszak volt, de szükséges a nagy változtatáshoz. Mivel a vasúti sínekhez túl közel volt, így éjszakánként arra riadtam fel, mintha egy vonat haladna keresztül a szobán. Ahogy elkezdődött az építkezés, egyre jobban örültem, és vártam az új házunk birtokba vételét, amely jóval nagyobb, és tágasabbnak bizonyult a réginél. Közel egy évig kellett várakoznom, még végre határtalan örömmel a szívemben beköltözhettem a saját szobámba. Az új ház az idők folyamán sok jót és rosszat is látott, ám a mai napig stabilan áll, és valóban egy jobb, és kényelmesebb élet megélésében hozott számunkra változást. Jó döntés volt a szüleim részéről az akkori elhatározás, a kitartás.

Sokszor ahhoz, hogy átalakulhasson az életünk, olykor olyan dolgokat is az oltárra kell tennünk, amelyek hozzánk nőttek, és részünké váltak. Ha szeretnénk megtapasztalni életünkben az előre haladást, merjünk nagyokat álmodni, bárhol is vagyunk, ebben semmi nem szab

határt! Álmaink megvalósulásának az esélye még inkább növekedni fog, ha Isten segítségét is igénybe vesszük.

Változás fog történni körülöttünk, még ott is, ahol most falak vesznek körül. A falak leomlanak, mint ahogyan a mi kis házunknak sem volt más választása, és átadta helyét az új hajléknak.

Bárhol, bármilyen körülmények között vagyunk, ha szeretnénk olyan döntést hozni, amely egy jobb lét felé vezet bennünket, engedjük meg Istennek, hogy lerombolja a régi énünket, és egy újat építsen fel bennünk. Sokszor nehéz rá gondolni, hogy a kedvesnek hitt emlékeinket, szokásainkat a romok alatt kell hagynunk, ám addig nem lehet új házat építeni, míg a régi a helyén áll. Addig nem történhet meg az életünket átforgató változás, amíg ragaszkodunk a régi éünkhöz, amely a bűnnek házába taszított bennünket. Ám Isten olyan irgalmas felénk, hogy nem hagy ott ahol vagyunk, hanem megmutatja a változáshoz vezető utat, melynek döntése a mi kezünkbe adatott. Szeretnénk a hozzá vezető keskeny úton járni, vagy inkább választjuk a régi kitaposott széles utat, amelyen haladva nem érhetünk célba?

Pál szavaival szeretnék búcsúzni.

Filippi 3,14a *„de egyet teszek: ami mögöttem van, azt elfelejtve, ami pedig előttem van, annak nekifeszülve futok egyenest a cél felé...”*

Szeretettel: Éva

VÁLTOZ(OK)

Az életem része a folyamatos változás. Vannak kisebb változások, amiknek a hatása csak öszszességében értékelhető, de a nagyobb változások mindig egy életszakaszhoz köthetők.

Mit is jelent számomra a változtatás képessége? Azt, ha felismerem, valamiért a nem jó irányba haladok, és tudatosan vagy ösztönösen elkezdem más irányba terelni a gondolkodásom és ezáltal az életem menetét. Innentől kezdve már csak azon múlik, jó vagy rossz irányba indulok, hogy mire építek. Ha a magam eszére támaszkodom, akkor egy egocentrikus felfogás mentén szabom meg a változás célját. De ha felismerem, hogy egy nálam nagyobb egész része vagyok és megtanulok túllépni a saját érdekeimen és elfogadom, hogy önmagamban semmi sem vagyok, akkor elképesztő változás következik be és mindig jó irányba.

Hogy egy kicsit érthetőbb legyen, elmesélem nagy vonalakban, én ezt miként éltem meg. Fiatalkorom nagy küzdelmei folytán felismertem: ez így nem jó! Mindig korlátok közé szorítva éreztem magam és elhatároztam, hogy a magam tudományából változtatok ezen. Nagyon okosan és rendkívül bölcsen megvizsgáltam, hogy mi a jó nekem és mi az én érdekem. Ez a sok „én”, meg „nekem” oda vezetett, hogy más emberekével együtt a saját életemet is romba döntöttem.

És akkor eldöntöttem, hogy megint változtatok. Bekerültem egy kényszerhelyzetbe és rájöttem a világ legnagyobb „okosságára”: Csak az érdekel, hogy nekem jó legyen. Hát elkezdtem a pillanatnyi örömök érdekében másokon átgázolni és önmagamot pusztítani.

Az igazi változás az életemben akkor következett be, amikor megismertem Istent, és az ő csodáját Jézus Krisztusban. És

így megtanultam, hogy egyedül az Urban bekövetkezett változások válnak hasznomra, mert csak ő rendelkezik azzal a hatalommal, ami által pozitív változás következik be. Hiszek benne, hogy nem véletlenek sorozata vagyok, és abban, hogy Istennek tökéletes terve van az életemmel, és nincs más dolgom, mint a Róma 12:2-öt betölteni: „*És ne szabjátok magatokat e világhoz, hanem változtatok el a ti elméteknek megújulása által, hogy megvizsgáljátok, mi az Istennek jó, kedves és tökéletes akarata*”.

Én úgy gondolom, a megtérés nem csupán érzelmi változás, hanem tudatos változás, hogy hit által elfogadtam Isten kegyelmét, és megvolt bennem az akarata a valóban jó irányba változáshoz. Megtanultam azóta, hogy önmagamban semmi vagyok, próbálkozni tudok, de egyedül Isten képes igazi, tartós változást hozni az életemben a Szentlélek vezetésével. Ez nem egy befejezett folyamat, hanem mindig figyelnem kell rá. Sokszor megbotlom amikor nem figyelek Istenre, de ez is az ő hatalmát mutatja be, hogy képes olyankor is a legjobbra kihozni belőle. Ő felsegít, megbocsát és újra elengedi a kezem, hogy járjak bátran, ő ott van figyel és segít, ha kell, soha nem hagy magamra. Azért adja a változásokat, hogy mint gyermekeit felkészítsen az

életre és azáltal, hogy az ő dicsőségének fényét növeljük, minket is beragyog.

Szóval változni fogok, mert kell és törvényszerű, hogy fejlődjek-fejlődjünk. De hogy milyen irányba változunk azt az határozza meg, hogy át tudunk-e lépni a saját gyarlóságunkon és felismerni az igazi célt: Isten kedves gyermekévé válni.

Imádság

Drága Atyánk! Kérünk téged, segíts minket változásainkban, hogy az elkerülhetetlen változásokat a veled való kapcsolatunk formálja, és miként téged egyre jobban megismerünk, úgy ismerjük meg azt, akivé minket tervezél. Jézusban testet öltött szereteted legyen a motivációnk, és az igazság lelke tanítson minket az engedelmességre. AMEN.

Kiss Sándor Lajos

Aki változik és Aki nem

Az ember botlik, esik, kel
Ha állhatatos – csoda az!
Jézus Krisztus tegnap, ma
Mindörökre ugyanaz.

A gyermek gyógyul, betegszik
Épp orvosságot kanalaz
Jézus Krisztus tegnap, ma
Mindörökre ugyanaz.

Az apa boldog, máskor meg
Gondban kocsmában poharaz
Jézus Krisztus tegnap, ma
Mindörökre ugyanaz.

Az anya szabad vagy terhelt,
Kit munkája behavaz
Jézus Krisztus tegnap, ma
Mindörökre ugyanaz.

Az ember bírál, választ
Éljenez, majd leszavaz
Jézus Krisztus tegnap, ma
Mindörökre ugyanaz.

Az ember csupa vád és per,
Irgalom iránti kereset
Jézus Krisztus tegnap, ma
Mindörökre szeretet.

Zsóka

Natura sanat – A természet gyógyít – 1. rész

„Sohasem lehet tudni, hogy mi igaz a régi babonákból és mi a babona a modern tudományban.” (Maximilian Hell jezsuita páter)

A mai modern ember már a fogantatásának pillanatában elveszti kapcsolatát a természet rendjével, így az esélyt is az egészséges élethez. A természetben megtalálható erőforrások megfelelő felhasználásának a hiánya vezetett el napjaink egészségügyi rendellenességeihez: légúti, szív és érrendszeri, neurotikus és pszichés problémák keserítik meg az ember mindennapi életét.

Igaz, hogy az emberi tevékenység folytán a természet gyógyító elemeinek hatása sokat változott az elmúlt 200 évben, ennek ellenére pozitív hatása egészségügyi szempontból meghatározó. Mégpedig olyan magas szinten, melyet a legmodernebb komplex egészségmegőrző programok és vitaminkészítmények sem képesek elérni. A mai reklámdömpingen felnőtt és a haszonelvűséget szem előtt tartó ember egyszerűen nem is képes elhinni, hogy valóban hatékony lehet egy egyszerű és hétköznapi megoldás, mely a természetből fakad. A szinte korlátlanul és ingyen rendelkezésre álló elemek nem új keletűek, de időről időre háttérbe szorulnak az emberiség története során. Ma is csak újra fel kellene fedezni valódi értéküket.

A természetből vett kulturális és vallási szimbólumok gyakorlatilag egyidősek az emberiséggel. Így a Nap is jelentős szerepet kapott szinte minden történelmi korszakban. Összekapcsolódott az élet és a megújulás fogalmával. Az ókori Egyiptom számára olyan fontos jelkép volt, hogy külön-külön névvel illették a felkelő, a delelő és a lenyugvó Napot is. Rómában Aurelianus császár 274-ben a Legyőzhetetlen Napot teszi meg birodalmi vallásnak. A francia abszolutizmus jelentős alakját

XIV. Lajost Napkirályként tisztelték. Jézus és a Nap közötti szakrális kapcsolat lehetőségét a Biblia is támogatja.

Napjainkra elvesztette jelentőségét ilyen szempontból, sőt az emberi szervezetre gyakorolt pozitív hatásai helyett egyre inkább előtérbe kerülnek az UV sugarak káros következményei. Arról azonban nem esik szó, hogy az anyagi haszonszerzés céljából agyonreklámozott kozmetikai szerek, naptejek használata gátolja a szervezet D vitamin termelését. A káros hatások elleni legjobb védekezés a mértékletesség és a megfelelő időpontok megválasztása. A D vitamin valójában egy zsírban oldódó hormon előanyaga, két formája ismert: a D3 vitamin, mely a napfény hatására szintetizálódik a szervezetben. Illetve a D2 vitamin, amely táplálék formájában vihető be a szervezetbe és ott D3 vitaminná alakul át. Az ember egészséges fejlődéséhez nélkülözhetetlen, és így minden életszakaszban szüksége van rá a szervezetnek.

A napfény pozitív hatást gyakorol mind a lelki, mind pedig a testi folyamatokra is. Kiválóan alkalmas számos betegség megelőzésére és kezelésére. Segíti a kalcium és foszfor felszívódást, ezáltal jelentős szerepe van a csontok és a fogak egészségi állapotának megőrzésében. A csontritkulás megelőzésében is fontos szerepet játszhat. Erősíti az immunrendszert, megelőzheti az influenza és más vírusok okozta betegségek megjelenését. Szabályozza az inzulinszintet, gátolja a daganatos sejtek szaporodását és a megelőzésben is jelentős szerepet játszhat. Befolyásolja az energia és a táplálékbevitel hasznosulását, és a bőrbetegségek kezelésére is alkalmas. Gyulladásgátló hatása révén a napjainkban egyre nagyobb teret nyerő autoimmun betegségek megelőzésére és kezelésére is alkalmas lehet. A tél végé-

re a magyarok 95%-a D vitamin hiányos, milyen lehet ez az arány a bőrtőneinkben? A magyar ajánlás szerint, napi: 1500-2000 NE bevitel indokolt. A szervezet számára legjobban hasznosuló D vitamin forrás a napfény, akár 15-20 perc/nap is elég lehet. Táplálék formájában elsősorban a halak jöhetnek szóba, valamint a tej és a tojás is tartalmaz csekély mennyiségű D vitamint. A szervezet akár hosszabb távon is képes elraktározni, így elméletileg túl is lehetne adagolni, de ez a természetes forrásból történő bevitel során szinte lehetetlen. Egyszerű vérvizsgálattal kimutatható, hogy mekkora mennyiségben van jelen a szervezetben.

Az ember szárazföldi lény, ennek ellenére testének 2/3 része víz és így számára nélkülözhetetlen természeti elemről van szó, az agy 70%-a és a tüdő körülbelül 90%-a víz. Az egészséges gerinc számára is nélkülözhetetlen, mivel a porckorongok 70%-át alkotja. A szervezet víztartalma az öregedéssel párhuzamosan csökken, és annak ellenére, hogy vannak olyan szervek, melyek víztartalmára a fogyasztása nincs hatással, mégis megállapítható a tudatos pótlás fontossága.

Tény, hogy a vezetékes víz nem tökéletes, a palackozott pedig drága, és a környezetszennyező hatása is jelentős tényező. Valamint a műanyag palackból kioldódó részecskék szervezetre gyakorolt hatásáról sem szabad elfeledkezni. Az említett problémák ellenére mégis nagyobb szüksége van a szervezetnek vízre, mint bármely más mesterséges anyaggal dúsított és cukrozott „szomjoltó” folyadékra. Valamint az is jelentős érv lehet a folyóvíz/csapvíz mellett, hogy élelmiszerbiztonsági szempontból az egyik lesgyőzhetőbb el-

lenőrzött anyagról van szó.

A mai átlagember krónikus vízhiányban szenved, ez a dehidratáltság olyan magas szinten van, hogy a szervezet már azt a képességét is elvesztette, hogy jelezze a hiányt. A szomjúság által kiváltott szenvedés mértéke a görög mondavilág előtt is ismert. Az istenek állig erő hűs vízbe állították Tantalusz királyt, de ahogy inni próbált belőle a friss és csábító víz egyszerűen eltűnt. Halhatatlanságra és örök szomjúságra büntették, ezért hívják a legszörnyűbb szenvedéseket tantaluszi kínoknak. Az ilyen állapotban végzett fizikai aktivitás a már meglévő egészségügyi problémákat tovább növeli. Így pedig az egészségjavítás céljából végzett sporttevékenység csak tovább rontja a szervezet állapotát. Ebben az állapotban, a napjainkban egyre ismertebbé váló kifejezés: izompólya - összefüggő kötőszöveti réteg, mely bebo-

ritja a test szinte összes szerkezeti egységét: izmokat, idegeket, csontokat és az ereket - megszul, begyullad és mikroszakadások keletkeznek benne, ezáltal a probléma tovább fokozódik.

A vízivásnak fizikai korlátja nincs, legfeljebb pszichológiai korlátai lehetnek, ezeken azonban gyorsan túl lehet lépni. Az ajánlott mennyiség csak hozzávetőleges, mivel a szükséglet napról napra változhat. Intenzitástól, hőmérséklettől, az adott étel víztartalmától és az egyéni szükséglettől is függ. A napi ajánlott mennyiség 2,5-3 liter között lehet. A szervezet gyorsan képes hozzászokni és elkezd kívánni a vizet. A teljes hidratáltság eléréséhez körülbelül hat hét-re van szükség. Pozitív hatásai egyértelműek: a bőr puhább és simább lesz, a ráncok kisimulnak. Sokaknál megkönnyíti a fogyást, mert több vízhez jutva gyorsul a sejttanyagcsere és ezáltal

a kalóriaégetés is. Elősegíti az ásványi anyagok beépülését a szervezetbe. Az izompólya 70%-át víz alkotja, minél nagyobb a víztartalma, annál lágyabb és rugalmasabb. Sokoldalú funkciója révén lehetővé teszi a könnyed mozgást. Felelős a megfelelő testtartásért, és helyén tartja a szerveket, így biztosítva a test mechanikai stabilitását. Vagyis a fizikai erőnlét megőrzéséhez elengedhetetlen a szervezet hidratáltságának megőrzése. Tény, hogy a túlzott vízivásnak kockázatai is lehetnek. Intenzív mozgás és izzadás közben óránként 1,5 liter fogyasztása révén túlhígulhat a vér nátriumtartalma és ez hiponatrémiához vezethet. Elsősorban üres gyomorral, legalább 15 perccel étkezés előtt és 2 órával utána ajánlott a vízfogyasztása, mert így hasznosul legjobban a szervezet számára.

Misi

Folytatás következik

Változás

Világunk, amelyben élünk folyamatosan változik; részben fejlődik, részben leépül. Így van ez fizikailag és biológiailag is. A változás alól nincs kibúvás, hívhatjuk azt piramisnak vagy éppen űrhajót tervező-vezető embernek.

A kép kicsit lehangoló, amennyiben az elmúlás, mulandóság törvényére nézünk. Ebben az állandóan változó világban mégis van stabil, az elmúlás törvényének ellenálló élet. Istenről így ír Jakab apostol:

„minden jó adomány és minden tökéletes ajándék onnan felülről, a világosság Atyjától száll alá, akiben nincs változás, sem fénynek és árnyéknak váltakozása.” (Jakab 1,17)

Isten legnagyobb ajándéka az Ő Fia, az Úr Jézus Krisztus tegnap, ma és mindörökké ugyanaz. (Zsidók 13,8)

A bűnbeesés óta mulandóság-ra ítélt ember hordozza mulandó világunk képét. Isten nem hagyta

magára a világot, hanem lehetőséget adott, kaput nyitott az örökkévalóság felé, és elküldte Fiát, aki mulandóságba öltözött, hasonlónak lett hozzánk, emberekhez. Halála és feltámadása eltörölte a bűnt és megjelenítette az örök életet a belé vetett hit által.

Az ember képtelen önerőből megváltozni, erre egyedül Istennek van ereje. Isten viszont megteszi, és Fiának képére formálja a megtért embert. Ez a változás Isten munkája, amit elvégez az Úr abban a szívben, amely szív megnyílik előtte és befogadja az evangélium üzenetét.

Nagy kérdés, hogy akarom-e? Isten akarja, de nem vesz erőt a mi szabad akaratunkon, hanem a döntést a mi kezünkbe teszi le. Aki szeretne változni és Istent hívja segítségül, annak életében elindul a változás. Aki nem akarja, arra Isten nem erőlteti

önmagát. Az Isten nélkül élő ember a változást a körülményekben keresi, a körülményekre összpontosít, pedig a változást nem a körülmények határozzák meg, hanem a szív állapota.

Isten egy új szívet ígér a hozzá térő embernek, új lelket ad belé, és a változás elkezd tükrözni az Örökkévaló természetét, akiben valóban nincs változás.

Kedves Olvasó!

Akarsz-e változni, vagy minden jó neked úgy, ahogy van?! Amennyiben a megtérés gondolata foglalkoztat, a szíveket vizsgáló Isten látja ezt, és van válasza számodra: Nyisd ki a Bibliát, Isten szavát! Szólítsd meg saját szavaiddal, tárd ki előtte szívedet, és Isten életet adó ereje megváltoztat téged.

Az Úr Jézus szeretete és Isten kegyelme legyen veled!

Szeretettel: Boros Lajos

A P R Ó H I R D E T É S E K

Zakeus vagyok, a vámszedő. Találkoztam egy Jézus nevű emberrel, és megváltozott az életem. Szeretném kifizetni megkárosítottjaimat. Várom azok jelentkezését vámlevelükkel, akiket anyagilag megcsaltam az elmúlt tíz évben. Itt keress: **19,1-9**

(Lukács)

Életcélom tartós változása miatt ház, melléképületek, jószág, szőlős és olajfaliget eladó. Érdeklődni: **13,44** (Máté)

□

Egy Jézus nevű vándortanítót keresek, aki Adár hónap tizennegyedik napján a hetedik óra környékén meggyógyított a leprából. Nem tudtam neki méltóan megköszönni ésszel felfoghatatlan tettét, és szeretném pótolni e mulasztást. Aki elvezet hozzá, azt megjutalmazom. Elérhetőségem: **17,11-14** (Lukács)

□

Munkásokat keresek szőlőmbe. Napi bér: egy dénár. Munkakezdés: 3., 6., 9. és 11. órában.

Elérhetőség: Piac-tér, **20,1-7** (Máté)

□

Jóraivaló szolgálóm munkát keres; vakságból történt csodás gyógyulásom miatt segítségére nincs már szükségem. Ajánlom őt jószágok gondozására, betakarítási munkákhoz, mozgásban korlátozott betegek mellé. Érd.: **8,25** (Márk)

□

Felvásárolok sertéseket – előző kondám elpusztulása miatt. Keress ezen a számon: **5,11-13** (Márk)

□

Találkoztam egy Jézus nevű emberrel, és hosszas vívódás után arra jutottam, hogy változtatok az életemen: vagyonomat szétosztom. Kérem, akinek napi jövedelme egy dénár alá esik, jelentkezzen a Kereskedők utcájának végén, *Simon fia József* házában Niszán hónap 5., 6. és 7. napján. **20,1-16** (Máté)

□

Ördögtől megszállt, holdkóros betegeket gyógyítok, miután én magam is visszakaptam az életemet Jézustól, Izrael üdvösségétől. Ha gyógyulni akarsz, jelentkezz: **9,38-39** (Márk)

□

Vérfolyásra felírt gyógynövények, olajok, gyógyvíz, kenőcsök ingyen, illetve némelyik jelképes összegért elvihetők hirtelenül bekövetkezett csodás gyógyulásom miatt. (Ezúton is szeretném hálámat kifejezni Jézus iránt, aki megváltoztatta az életemet.) Átvétel a Zsinagoga- tér sarokházában *Zsuzsannánál*. **5,34** (Márk)

□

Házam melléképületét mostantól fenntartom megfáradt úton levőknek, nincsteleneknek. Túfoka mellett, *Judit háza* **3,10** (Lukács)

Hirdetéseket felvette: Zsóka

A változás természete

A változás előjelmentes fogalom. Dolgok, állapotok megváltozását jelenti, jóból rosszba, semlegesből semlegesbe, rosszából jóba stb. Engedjétek meg mégis, hogy én értéket adjak neki, pozitív irányba mutató változásokról szeretnék beszélni.

Kézenfekvő téma lenne ezen a ponton arról írni, hogyan változtassuk meg életünket. Azt gondolom azonban, mindenki, akinek a szabadsága valamilyen formában korlátozva van, kénytelen számot vetni korábbi életével és foglalkozik ezzel a kéréssel. Hiszek abban, hogy te is, kedves olvasó, fejlődni szeretnél és jobb emberré válni. Ezért ezirányba most nem szeretnék tanácsokat adni neked, már csak azért sem, mert ha az igényed a változásra megvan, mindegy, milyen eszközhöz nyúlsz, működni fog; de ha nem vágsz igazán rá, eszközt sem fogsz találni hozzá, mindegy, mit ír a Jobb lator.

Arra gondoltam tehát, bemutatok két világrengető eseményt a történelemből, ami a viszontagságok ellenére végül jó irányba vezette az emberiséget, profitáltunk belőle, megerősödést, megújulást adott. Itt kell megjegyezni, hogy nem minden jó dolog kezdődik szükségszerűen valami megrengető negatív eseménnyel. Sőt. Viszont egy sokszerű, negatív esemény lehetőséget ad újrakezdésre, újra-teremtésre.

Csernobil

1986. április 26-án Ukrajnában, a Pripjaty és Csernobil városok melletti Vlagyimir Iljics Lenin atomerőműben borzalmas katasztrófa történt. A 4-es reaktorblokk fél teljesítménnyel üzemelt a tragédia napján és az azt megelőző napon. Ez, továbbá a kieroszakolt teljesítménynövelés, az irányító rendszerek és biztonsági protokollok figyelmen kívül hagyása, legfőképpen pedig egy súlyos eltitkolt tervezési hiba miatt egy kontrollálatlan reakció zajlott le a reaktorban, ami pedig elképzelhetetlen pusztításhoz vezetett: erős gammasugárzás, radioaktív por, hulladék érte az embereket. Becslések szerint 2–20 gray dózist kaptak, de volt, aki ennél sokkal magasabb dózist kapott, ami ottani azonnali halálhoz vezetett. (Az egyszeri egész testet érő, 5 gray sugárzás általában tizennégy napon belül halálhoz vezet egy 75 kg-os felnőtt esetében).

A sugárzás hatására a helyszínen helyreállító munkát végző emberek közül huszonnyolcan négy

hónapon belül meghaltak. Megközelítőleg 200.000 embert kellett kitelepíteni a katasztrófa miatt, települések tucatjai néptelenedtek el örökre. Hogy az azóta eltelt lassan négy évtizedben hány ember halálát okozta vagy életét rövidítette meg a robbanás, megbecsülhetetlen. Hatása felfoghatatlan, csakúgy, mint az utókorra gyakorolt hatása. Mihail Szergejevics Gorbacsov a következőket mondta róla:

„Még sokkal inkább, mint az általam elindított peresztrojka, Csernobil volt talán a Szovjetunió öt évvel később bekövetkező összeomlásának igazi kiváltó oka. A csernobili katasztrófa valójában igazi fordulópontnak bizonyult: volt egy, a szerencsétlenséget megelőző korszak, és volt egy ettől teljes mértékben eltérő korszak a katasztrófa után.”

A nagy szegedi árvíz

1879. március 12-én, hajnali 2 órakor elöntötte Szegedet a Tisza. Dél-Magyarország egyik legsúlyosabb katasztrófája körülbelül 60.000 embert tett hajléktalanná és 151 embert ölt meg.

Abban az időben a lakóházak többsége nem tartós anyagból épült és ennek következményeként 5458 házat tett a földdel egyenlővé az ár. Az újjáépítés rendkívüli feladat volt, lényegében új várost kellett emelni. Lechner Lajos tervei és elgondolásai alapján négy év munka után Szeged szebb lett, mint valaha. A korábbi girbegurba, keskeny utcák helyén kirajzolódott az új körutas-sugarutas, rakparttal beépített városszerkezet. Elkezdték feltölteni a belvárost és a várost körülvevő töltésrendszert is megépítették. Számos középület felépítésére is sor került. Lechner tervei szabályozták a háztípusok anyagát, alaprajzát, homlokzatát is, de különösen nagy figyelmet fordítottak az alapozásra. Az előírásoknál rosszabb ház építésére senki sem kaphatott engedélyt, elejét véve így egy újabb tömegeket sújtó katasztrófának. Idővel a Tisza szabályozására is sor került. Így ma már szinte kizárható egy hasonló árvíz lehetősége.

Az ilyen és ezekhez hasonló krízisek olyanok, mint a földrengés. Megnyílik a föld, házak dőlnek össze kártyavarákként, eltűnik az infrastruktúra, betegségek ütik föl a fejüket. Tragédia, pusztítás, veszteségek. De idővel új házak épülnek, amiket már biztonságosabbra építenek, új utakat, hidakat konstruálnak, erősebb, újabb, jobb lesz minden, mint azelőtt. Tekintsétek ezt inspirációnak, hiszen egyéni életünkben is vannak olyan történések, amik földig rombolják az addig stabilnak és működőnek tűnő rendszereinket, kétségeket, pánikot okoznak, sokszor nem engedik látni a jövőt. Pedig jövő igenis van. Az a lehetetlen helyzet, amiben vagytok változhat: tehettek érte. És ami nagyon fontos: a rossz dolgok nem tartanak örökké.

Anna

Humor

Egy kis félreértés

A keresztelő után a káplán odalép a fiatal édesanyához. Rámossolyog a karjában szendergő csöppsegre, és megkérdezi:

- Megpuszilhatom?

Az anya mélyen elpirul:

- Oh, igen. De előbb leteszem a babát.

A gyerek

Feleség: Drágám! Beszélünk kell!

Férj: Meghúztad a kocsi oldalát?

Feleség: Nem, nem.

Férj: Lelőkted a tévét?

Feleség: Nem, nem. A gyerekünkről van szó.

Férj: Miért? Mi van a gyerekünkkel?

Feleség: Tudod, csináltattam egy DNS tesztet, és kiderült, hogy nem a mi gyerekünk.

Férj: Tudom.

Feleség: Tudod?

Férj: Igen! Emlékszel, mikor a szülészetem bekakált a gyerek, és te mondtad, menjek cseréljem ki. Kimentem. Kicseréltem.

Krisztus előtt kétszázal...

Még tanulnia kell

A plébános jegyesoktatást tart a fiatal párnak. A nem katolikus vőlegénnyel is jól megértik egymást. Búcsúzáskor a fiatal ember udvariaskodik:

- És ugye, plébános úr, eljön az esküvői vacsorára is?

- Óh, igen, köszönöm.

- És hozza el a feleségét is!

- Azt nem tehetem, hiszen én cölibátusban élek!

- Nem baj! Ha olyan messze laknak, este aludjanak nálunk, és majd másnap mennek haza!

Sír a baba

Az alig két hónapos újszülött babát szülei magukkal viszik a vasárnapi istentiszteletre, de sajnos minden csitítás ellenére a gyermek végig sírja az egész prédikációt. A szertartás után a pap odamegy a családhoz.

- Különös, hogy ennyit sírt, pedig már megszokhatta a hangomat, hiszen vasárnaponként kilenc hónapon át hallgatta!

- Az igaz - felelte az anyuka -, de most van először módja véleményét nyilvánítani.

Kreatív szakács:

Aztán mit csinál ebből a szép darab marhahúsból főszakács úr, kérdezi a kukta?

- H-á-á-át fiam, lesz belőle szarvaspörkölt, vaddisznósült, őzfilé, zergetokány és vagdalt libamell.

Megy az egyik erdész a barátjához, aki szintén erdész. Látja, minden szét van dülva az udvaron, az egyik disznó és a kutya legyilkolva fekszenek.

- Ó, jaj, mi történhetett itt? - ám nem hall semmit, ezért bemegy a házba. Látja, az erdész anyósa és felesége széttépve fekszik a nappaliban!

- Jaj, ez borzasztó! - kiált fel, és keresi a barátját, akit meg is talál a hálószobában, a ruhája elszakadva, össze-vissza van karmolva az arca.

- Mi történt itt?

- Képzeld, egy medve megtámadott minket, és megölte a családomat, az állatokat!

- Igen, láttam! A te arcod is csurom vér, és össze van karmolva. Fáj?

Mire a vadász:

- Nem, csak ha nevetek ...

Mindig tudom előre, hogy anyósom mikor érkezik. Az egerek belevetik magukat az egérfogóba.

Les Dawson

Öngyilkosság

Pistike apja felakasztja magát. Édesanyja az első sokk után azt mondja neki:

- Menj el fiam a paphoz, mondd meg neki, hogy jöjjön el, de el ne áruld, hogy édesapád öngyilkos lett, mert öngyilkoshoz nem fog eljönni és nem fogja eltemetni sem.

Pistike bekopog a paphoz.

- Pap bácsi! Tessék eljönni hozzánk, mert édesapám meghalt.

- Magához szólította az Úr? - kérdi meglepődve a pap.

- Dehogyan szólította. Ugy fogta meg lasszóval.

Reggel mikor felébredek, első dolgom, hogy megnézzem a nagy lábujjamat, nincs-e rajta kis cédula. Ha nincs, akkor vagy élek, vagy még nem találtak meg.

IMPRESSZUM

Kiadja a Mécses Szeretetszolgálat Magyar Börtönpsztorációs Társaság
Felelős kiadó: Mécses elnöke

1325 Budapest, Pf. 391.
mecseshp@gmail.com
mecsesh.vaciegyszeghazmegye.hu

Újságunk készítésében fogvatartottak, szabadultak, civil missziósok, papok és lelkészek egyaránt közreműködtek. A fogvatartotti írásokat minden esetben a BVOP kommunikációs főosztály sajtóengedélyével tesszük közzé.